

Til lovforslag nr. L 198

Folketinget 2009-10

Ændringsforslag stillet den 1. juni 2010

Ændringsforslag

til 3. behandling af

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af tvang i psykiatrien og lov om rettens pleje

(Betænkningstid forud for tvangsbehandling, oppegående tvangsfiksering på Sikringsafdelingen, udvidet eksternt tilsyn med tvangsfikseringer m.v.)

[af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder)]

Til § 1

Af *Anne Marie Geisler Andersen* (RV) og *Özlem Sara Cekic* (SF):

1) I den under *nr. 7* foreslåede affattelse af § 18 c affattes *stk. 6, 1. pkt.*, således:

»Det særlig sagkyndige råd, jf. *stk. 4*, kan, såfremt patienten opfatter oppegående tvangsfiksering som værende mindre

indgribende, jf. § 4, *stk. 2*, end alternative foranstaltninger, indstille, at der gives tilladelse til at anvende oppegående tvangsfiksering af patienten i op til 6 måneder ad gangen.«

[Oppegående tvangsfiksering, hvis patienten opfatter sådan som mindre indgribende end andre foranstaltninger]

Bemærkninger

Til nr. 1

Det følger af § 4, *stk. 2*, i lov om anvendelse af tvang i psykiatrien, at man altid skal anvende det mindst indgribende middels princip. Hvad der er mindst indgribende, er forskelligt fra person til person og fra situation til situation. Nogle vil f. eks. opfatte fysisk fastholdelse som mere indgribende end bæltefiksering – for andre er det omvendt.

Frem for at der kræves informeret samtykke, mener forslagsstillerne derfor, at det sagkyndige råd bør undersøge, hvilket middel patienten opfatter som det mindst indgribende. Kun hvis patienten opfatter oppegående bæltefiksering som mindre indgribende end de relevante alternative foranstaltninger, kan rådet indstille, at der gives tilladelse.